

Långfredagen

Jesu död på korset var inte symbolisk. Hans död stannade inte vid ett skådespel. Den var ingen formalitet. Hans död var offerlammets död utan att de närvarande förstod vad som skedde.

Se, Guds Lamm som borttager världens synder

1) Han var som lammet som leds till slakt, Jes 53

a) Det judiska folket var inte främmande för offerlammets betydelse. När det lämnade Egypten hade varje familjefar fått en Herrens befallning att slakta ett lamm. Och blodet skulle strykas på dörrposterna. Genom att lyda denna Herrens befallning försonades folket med den Gud som låtit dem bo i Egypten så många år. Lammet gav dem ny styrka och Lammets blod blev både deras skydd och ett tecken. Det var deras sista måltid i Egypten men det var också deras första måltid på vägen mot den stora befrielsen. Alla skulle få del av Lammet och inget fick förspillas. Så gjorde folket då och så har de gjort sedan dess därför att det skulle vara en oföränderlig ordning och den skulle firas av alla kommande generationer. Alla visste vad det handlade om. Men det var svårare att förstå varför profeten Jesaja talade om den lidande Tjänaren som en plågad man, en som man vänder sig bort ifrån. En som var utan värde, en som blev slagen och förnedrad. De kunde förstå att de inte lyckats hålla sina löften. De kunde förstå att de var på fel väg och att de bar på skuld, men de kunde inte förstå vilka konsekvenser det skulle få.

b) Egentligen skiljer vi oss inte särskilt mycket från det judiska folket. Vår svenska historia ser annorlunda ut. Vi har andra seder och bruk, men vår fallna natur är densamma.

Igår publicerades en artikel i SvD (5/4 2012) under strecket med rubriken *Den skyldige är alltid någon annan*. Den handlar om ett av våra grundläggande behov, vårt behov av syndabockar. Det tycks vara en mänsklig instinkt, att reflexmässigt lägga skulden för felsteg, misslyckanden och olyckor på någon annan. "Det var inte mitt fel", "det var han som började", "jag lydde bara order". Vi har en inbyggd oförmåga att acceptera konsekvenserna av våra handlingar, särskilt de dåliga. Men om du tänker så ska du veta att alla andra också tänker så. Därför går ekvationen inte ihop och istället utser vi människor syndabockar, oftast de svagaste individerna, minoriteter eller marginaliserade grupper. Det blir plötsligt ett "alla-mot-en"-beteende. Det här är vad som händer Jesus, Guds Son. Han var som lammet som leds till slakt. Evangeliet i detta elände är att hädanefter behövs inga fler offer.

c) Jesus Kristus är Guds Son. Det är ingen mindre än han som först blir vårt mobbningsoffer och sedan vårt offer. Men det är vår synd han bär. Han är oskyldig, men vi verkar inte bry oss. Vi behöver en syndabock. Gud låter det ske och i sin kärlek till oss tar han vår skuld, tecknar oss med Lammets blod och kallar oss att bli och vara Jesu lärjungar. Vem kunde ana något sådant? Ingen till en början, förutom några utvalda som till exempel Abraham som fick tillbaka sin son Isak från de döda. Från den stunden visste Abraham att Gud inte vill vare sig mobba eller döda någon enda människa. Och kanske förstod också Johannes döparen mer än vi först tänker oss när han förkunnade:

2) Se Guds Lamm som tar bort världens synd

a) Johannes döparen kände Skriften och han fick veta att tiden nu är inne. Han pekade ut Jesus där vid flodstranden och sa: "Se Guds lamm som tar bort världens synd. ... Det var om honom jag sade: Efter mig kommer en man som är före mig, ty han var före mig. Och jag kände honom inte. Men ... jag såg Anden komma ner som en duva från himlen och bli kvar över honom. ... Jag kände honom inte, men han som sände mig att döpa i vatten sade till mig: Den som du ser Anden komma ner och bli kvar över, han är den som döper i den Helige Ande. Och jag har sett det och jag har vittnat att han är Guds Son."

b) Detta var också den insikt som födde och formade den kristna Kyrkan. Hela kyrkan vittnar ett och detsamma. Hon pekar på Jesus och säger: Se, Guds Lamm som borttager världens synder.

Nu finns det i våra dagar röster som försöker göra gällande att vi människor inte är så dåliga att vi behöver försonas med Gud. Det började med kyrkoherdefrun som i Kay Pollacks film *Såsom i himmelen* i sin förtvivlan skrek: Det finns ingen synd! Den finns bara i ditt huvud! Men hon är inte ensam. Hennes tomma rop ekar fortfarande och det finns människor som inte gärna vill förstå än mindre erkänna sin delaktighet i korsfästelsen. När den präst som förnekade sin delaktighet i korsfästelsen skulle förklara sig, sa hon i Kyrkan Tidning, KT 48/2011: ”Det är många människor från hela landet som har ringt och stöttat mig. Det gläds jag åt. Vanliga människor som uttryckt att jag gett dem tillbaka tron på deras kyrka.” Så kan det låta i vår tid.

c) Idag firar vi inte mässan, men varje gång vi gör det sjunger vi ”Se, Guds Lamm som borttager världens synder”. Den sången uttrycker inte endast vem Jesus är. Inte heller begränsas den till nattvardens liturgi. Djupast sett uttrycker den hela den kristna trons kärna. Vår tro utgår från och handlar om lammet som offras för världens synd. Så blir nattvardens måltid för oss slutet på fångenskapen och ett föregripande av den himmelska måltiden

3) Saliga är de som är bjudna till Lammets måltid

a) Aposteln Johannes fick en syn. Han såg in i himmelen och där såg han en stor skara som ingen kunde räkna av alla folk och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och Lammet klädda i vita kläder med palmkvistar i sina händer. Och de ropade med hög röst: Frälsningen finns hos vår Gud, som sitter på tronen, och hos Lammet”. ... En av de äldste frågade: Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de? Han sade till mig: Det är de som kommer ur det stora lidandet. De har tvättat sina kläder rena och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron, och de tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tält över dem. De skall inte längre hungra och inte längre törsta, varken solen eller någon annan hetta skall träffa dem. Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem fram till livets vattenkällor, och Gud skall torka alla deras tårar från deras ögon.”

b) Gud kräver inga människooffer. Det är människorna som kräver det och Långfredagen gör oss pinsamt medvetna om det. Men samtidigt får vi inte, denna förfärliga dag, glömma att Långfredagen, ur ett gudomligt perspektiv, är en triumfens dag. Herren Jesus kom för att ta bort skulden ifrån oss, för att ge sitt blod, det vill säga sitt liv, till oss. Det var på Golgata kors han fullbordade denna sin tjänst. Därför har Gud upphöjt honom och gett honom det namn som är över alla namn.

c) I Värnamo kyrka finns nu bilden av det slaktade lammet på två ställen. Dels på dörren till Sakramentsskåpet framme i koret (där nattvardselementen förvaras) och dels i den *Series Pastorum*, tavlan som sedan några dagar hänger i vapenhuset. När du ser bilden ska du tacka Gud för att Han burit fram sig själv till försoning för dina synder. Om Han har gjort är det nog. Men du ska också lägga märke till segerfanan som visar hans triumf. Döden på korset var inte symbolisk. Det var Guds sätt att friköpa oss. Det var det medel genom vilket han vann mänskligheten för sig. Och tack vare Jesu död på korset kan vi lämna synd, djävul och död bakom oss. Och i stället se fram mot det som ska komma.